

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

KA NEKAJ VEČ KOT
2c NA DAN DOBIVATE
"GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvzemli sobot,
nedelj in praznikov).
:: Citajte, kar Vas zanima ::

Telephone: CHelsea 3-1242

Reprinted as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 86 — Štev. 86

NEW YORK, THURSDAY, MAY 1, 1941 — ČETRTEK, 1 MAJA, 1941

Volume XLIX. — Letnik XLIX.

JUGOSLAVIJA POD TUJČEVO PETO

"Peta kolona" je povzročila poraz jugoslov. vojske

ŠTIRI DNI ZATEM, KO SO NEMCI OPUSTOŠILI BEOGRAD, SO GA ŠE MADŽARI BOMBARDIRALI

Jugoslavija plačuje preveliko ceno za svojo krivdo, da je toliko časa trpela nemške spletke, mesto da bi se primerno pripravljala na svojo obrambo.

Nemci so ji dali poljsko, ne pa francosko okupacijo.

Jugoslavija je bila okužena s peto kolono. Kako je bila okužena, je bilo mogoče videti na številu svastik, ki so jih nosili zlasti Hrvatje, ko so prihajali v deželo Nemci. Pa tudi med Srbi so bili izdajalci. Ko se je jugoslovanska vojska umaknila, je bil v neki vasi imenovan za župana nek Srb iz Beograda.

Srbi se hudujejo na Hrvate

Srbi se mnogo bolj hudojujejo na Hrvate, kot pa na Nemce. Pravijo, da so Hrvatje skoro do zadnjega moža v peti koloni. Srbski vojniki pripovedujejo, da so Hrvatje iz hiš streljali na Srbe, ki so hoteli braniti domovino.

Nek srbski častnik pripoveduje, da je bilo na letališču, na katerem je bil nastanjen, izdano povelje, da se mora zažgati 20 aeroplanov; povelje je bilo izvršeno brez ugovora. Pozneje se je izvedelo, da povelje ni prišlo od armadnega poveljstva.

Brez števila je takih dogodkov; poročila pa so razpošiljali izdajalci, ko so se enkrat palastili brzojavnih in telefonskih central.

Vsled nenadnega nemškega bombardiranja jugoslovanskih mest je bilo takoj jasno, da je na delu obsežno izdajalstvo. Peta kolona je bila vsepovsod. Nemški podkupljenci so predobro poskrbeli, da je bilo ljudstvo do skrajnosti zbegano. Zmeda je bila splošna in je celo prešla na vojaštvo.

Nemci so plenili domove

Zmešnjave ni mogoče popisati. Da izdajalci ne bi izdali, kje se nahaja vlada, niti državnim uradnikom niso ministrstva naznanila, kam se je preselila vlada iz Beograda.

Ko so Nemci vkorakali v Beograd, proti prebivalstvu niso kazali istega spoštovanja, kot pri vходу v Pariz. Nemci so oplenili vse trgovine in celo zasebna stanovanja. Prizanesli niso niti turškemu poslanstvu, kjer so pobrali vse živež in vsi pijačo in so razbili vse omare. Oplenili so belgijsko poslaništvo in uradnikom ameriškega poslaništva, katerim je bilo poverjeno belgijsko zastopništvo, ni bil dovoljen dostop v poslaništvo.

Prva dva dneva je nemško vrhovno poveljstvo dovolilo vojakom, da so smeli pleniti po Beogradu in odnesti vse, kar so hoteli. Vse zaloge so naglo izginile kot sneg ob južnem vremenu.

Ob vseh teh prizorih so Srbi stali možato in molčali. Dijači so z mrmranjem sprejeli obvestilo, da vsučenilišče ne bo več odprto, češ, da so Srbi manj vreden narod in ne potrebujejo izobrazbe.

Madžarska se je brez velikega truda okoristila in zasedla Banat. In njihova največja "čast" je, da so na Beograd vržili tri bombe štiri dni nato, ko so Nemci že nehali bombardirati mesto.

Filmski magnat obsojen

Znani filmski magnat 58-letni Joseph M. Schenk je bil obsojen na tri leta ječe in dvajset tisoč dolarjev globe, ker ni plačal leta 1935 in 1936 dohodninskega davka v znesku 250 tisoč dolarjev. Njegov pomočnik Moskowitz bo moral sedeti leto dni in plačati deset tisoč dolarjev globe.

Filmski magnat je poslušal obsodbo smirno. Če se bo v ječi dobro obnašal, ga bodo mogoče že po dveh letih izpustili. Tekom procesa se je iz-

govarjal, da je postavlo nehoti in nevede prekršil, toda izgovor ni zalegal.

Justični department študira rekorde

Lansko jesen se je v Združenih državah registriralo približno pet milijonov inozemcev. Zdaj je začel justični department študirati njihove rekorde, da dožene, kateri inozemci so podvrženi deportaciji glede nepostavnega prihoda v deželo ali drugih vzrokov.

To bo precej težavna naloga, in bo trajala več mesecev, predno bo završena.

NAPOVED TRGOVINSKEGA TAJNIKA

Narodni dolg bo najbrž narasel na 90 tisoč milijonov dolarjev. — Dosedanje žrtve so bile brezpomembne.

Na letni konvenciji Ameriške trgovske zbornice v Washingtonu je govoril tudi ameriški trgovinski tajnik Jesse Jones ter dejal, da bo ameriški narodni dolg narasel na najmanj 90 tisoč milijonov dolarjev. Omenil je tudi, da dosedanje žrtve sploh niso bile nikakšne žrtve.

— Žrtvovati se bomo pa morali in sicer do skrajnosti, — je poudaril Jones. — Pred nekaj meseci smo ugibali, če bo mogoče povečati tedanji narodni dolg, ki je znašal 45 tisoč milijonov dolarjev. Zdaj pa vse kaže, da se bo dolg po-

dvojil. Tekom prihodnjih štirih let bodo določene še ogromne vsote za narodno obrambo. Najmanj četrtnina ameriških delavcev bo zaposlenih pri delih, namenjenih za narodni obrambni program.

— Mi nočemo v vojno, ne sedaj, ne po enem letu in ne po desetih letih. Naši postavno izvoljeni zastopniki, naš predsednik in naš kongres se strinjajo v mnenju, da se vojni najlažje izognemo, če naklonimo vso pomoč državam, borečim se za svojo neodvisnost in za naš način življenja.

HILLMAN IN PERKINSOVA NAJ ODPSTOPITA IZ SLUŽBE

Kongresnik Thomas pripisuje zastoj v vojni industriji komunističnim vplivom. — Komunisti imajo baje tudi v ameriški vladi precej prijateljev.

Zadnji čas se je pojavila precejšnja gonja proti delavski tajnici Perkinsovi. Pred nekaj dnevi je zahteval narodni zastopnik Byrd iz Virginije, naj Perkinsova takoj odstopi ter naj napravi prostor kakšnemu odločnemu možu, ki se ne bo bal povedati par resničnih in odkritih delu in kapitalu.

Pred člani American Defense Society je govoril J. Parnell Thomas, republikanski kongresnik iz države New Jersey.

Thomas, ki je onem tudi član znanega Diesovega odbora, je ugotovil, da narodni obrambni program ne napreduje tako kot bi moral napredovati in da ima to zavlečevanje razne vzroke.

Predvsem je treba izvršiti temeljito "čistko" v ameriški vladi. Najprej naj bi bila prisiljena odstopiti Sidney Hill-

man, ravnatelj produkeijske uprave in pa delavska tajnica Frances Perkins.

Kot znano, je Hillman navzile svoji visoki poziciji pri ameriški vladi, še vedno v tesni zvezi s CIO, torej z organizacijo, ki je po zadržanju nekaterih precej prežeta s komunističnim duhom.

Narodni obrambni program bi se povsem redno in lepo razvijal, če bi ne bilo nikjer ne duha ne sluha o komunistični agitaciji.

Thomas je omenjal stavke pri Vultee Aircraft Corporation, pri Allis Chalmers, pri International, pri Fordu in Harvillu. Za vse te stavke so baje v prvi vrsti odgovorni komunisti.

Z zahtevo, da je treba zaposliti iz vlade vse prijatelje komunistov, je zaključil Thomas svoj govor.

UNIJSKI VODITELJ — RAKETIR

James J. Bambrick je priznal, da je osleparil unijo za deset tisoč dolarjev. — Bil je pod vplivom drugih raketirjev.

Localu 32-B AFL Building Service Employees International unije v New Yorku je predsedoval dolgo vrsto let James J. Bambrick. Člani njegove unije so hoteli u-službenci, ki morajo trdo delati za nizko plačo.

Bambrick je od njih kolektal unijske prispevke in jih spravljval v svoj žep. Pred sodiščem je odkritosrečno priznal da je na ta način osleparil unijsko blagajno za približno deset tisoč dolarjev.

Sodnik ga je postavil pod varščino 7500 dolarjev. Obsojen bo 14. maja, in bo lahko srečen, če ne bo dobil več kakor pet let.

Drugega nimam ničesar povedati, — je izjavil Bambrick solznih oči. — Napisal sem knjigo o unijah in njihovem poslovanju. V knjigi je marsikaj, kar se da smatrati za moje opravičilo.

Državni pravdnik Thomas E. Dewey je spravljval Bam-

brickove sleparije v zvezo s sleparijami Georgea Scalisa, bivšega mednarodnega predsednika unije hotelskih uslužbencev, ki je bil lani zaradi raketirstva obsojen na ječo od 10 do 20 let.

— Ne bom trdil, — je izjavil Dewey, — da ni bil Bambrick spočetka dober in pošten uradnik. Polagoma je pa prišel pod Scalisov vpliv in naposled postal njegov sovražnik. V delavskem gibanju ni prostora za take ljudi kot je Bambrick.

Škotsko žganje bo dražje

Škotsko žganje se bo v Ameriki podražilo za 25 centov pri steklenici. Kdor ga bo hotel piti, bo moral plačati pet centov več za drink. Škotska ne producira toliko žganja kot ga je nekoč, poleg tega so pa tudi s prevozom precejšnje težave.

NAJNOVEJŠA SLIKA PREDSEDNIKA IN NJEGOVE SOPROGE

Predsednik Roosevelt in njegova soproga po povratku iz episkopalne cerkve sv. Thomasa v Washingtonu velikonočno nedeljo.

VELIKO ZBOROVANJE

Kot je že bilo pred nekaj dnevi naznanjeno, se bo 7. maja vršilo veliko zborovanje v Madison Square Gardenu, 307 W. 49th St., v New Yorku. To zborovanje bo velika manifestacija vseh onih narodov, ki jih je v sedanji vojni podjarmila tevtonska sila.

Nastopili bodo govorniki vseh onih narodov, ki so bili podjarmljeni in ravnotako tudi razni umetniki svetovnega slovesa.

Celo v vozovih podulčne Independent železnice so razobešeni oglasji za to zborovanje pod naslovom "Freedom Rally, held under the auspice of the Committee for defending democracy by aiding the Allies."

Slovenci, pridite, da skupno z drugimi narodi protestiramo proti nemškemu in laškemu nasilju.

Slovenci, vsi na zborovanje!

Milijon je napravil s kislim zeljem

V Canandaigua, N. Y., je umrl dne 7. aprila Burton E. Babeock, predsednik Empire Pickling Company, ki je na svetu največja izdelovalka kislega zelja. Kolegiju v Wooster, Ohio, kjer se je v mladosti šolal, je zapustil milijon dolarjev v gotovini.

Kolegij bo dobil tudi dva tisoč družinskih delnic, čijih vsaka predstavlja vrednost 150 dolarjev.

Babeock je bil sin revnega farmerja. Po dovršeni visoki šoli se je vrnil na farmo in začel pridelovati zelje in ga kisati. V ta namen je izumil poseben proces. Njegovo kislo zelje je kmalu zaslovelo po okolici in po sosednjih državah. Uspešno je premagal vsako konkurenco ter je bil ponosen na naslov, ki so mu ga dali prijatelji — "kralj kislega zelja."

FARMSKO PREBIVALSTVO NEW YORKA

V desetih letih se je znižalo skoro za dva in polovico odstotka. — V državi New York je skoro milijon oseb, starih nad 65 let.

Farmsko prebivalstvo države New York je iz leta 1930 nazadovalo skoro za dva in pol odstotka. Najbolj je nazadoval v državi Connecticut in sicer za 19 odstotkov, najbolj je pa nazadovalo v državi South Dakota, namreč za 21 odstotkov.

V Newyorški državi je razmerje med ženskim in moškim prebivalstvom 100 napram 99. Moških je bilo lani 6 milijonov 711 tisoč 477, žensk pa 6 milijonov 767 tisoč 655.

Zamorcev je bilo 600 tisoč 285, in sicer 283 tisoč 867 moških in 316 tisoč 418 žensk.

Iz seznamov ljudskega šteta je nadalje razvidno, da je

bilo lani v newyorški državi 423 tisoč 264 moških in 491 tisoč 794 žensk, starih nad 65 let. Skupno število te starostne skupine se je iz leta 1930 povečalo za 37 odstotkov.

Urad za ljudsko štetje poroča, da živi na ameriških farmah 30 milijonov 475 tisoč 206 oseb. Farmsko prebivalstvo se je v zadnjih desetih letih povečalo samo za eno desetino odstotka, dočim se je skupno ameriško prebivalstvo skoro za deset milijonov oseb oziroma za 7 in pol odstotka.

Število farm se je v zadnjih desetih letih znižalo za tri odstotka. Na vsaki ameriški farmi živi povprečno po pet oseb.

SVARIL PRED "HITLERJEVIM MIROM"

Če bi izginila angleška mornarica, bi se mnoge južno ameriške republike prelevile v diktature.

Bivši poslanik William Bullitt je izjavil, da nekatere južno-ameriške republike samo čakajo poraza angleškega brodomstva. Kakorhitro bi izginila angleška mornarica, bi se marsikatera južnoameriška republika prelevila v diktaturo. V Južni Ameriki bi se pojavile totalitarne armade, in proti Združenim državam bi bile pologotega organizirane vsa Evropa, Amerika in Azija.

Bivši poslanik je priznal, da nas utegne politika, čije cilj je neomejena pomoč Angliji, dovesti v vojno, dočim bi bil mir pod diktatorskimi pogoji neznosen. Ne da bi imenoval znanega ameriškega letalca Charles Lindbergha po imenu, je vsakdo vedel, ko ga misli Bullitt z besedami:

— V naši sredi imamo viteza Hitlerjevega reda, ki nam je

nedavno svetoval, naj bi nehali pomagati Angliji in Kitajski. Če bi to storili, bi bilo vse v redu. Rešili bi svojo kežo, in boriti bi se nam ne bilo treba. Mi moramo živeti v miru.

— Mi bi lahko imeli mir, — je nadaljeval Bullitt, — če bi se podredili Hitlerjevi volji in volji voditelja neke tukajšnje manjšine. Mi bi lahko imeli mir, če bi izročili naše cerkve Hitlerju in poverili Goebbelsu naše otroke, da bi jih vzgajal v santanski veri. Mi bi lahko imeli mir, če bi zatrli naše časopise in zatrili svobodo govora. Miru bi bili deležni, če bi raztrgali na kosčke izjavo neodvisnosti in ustavo. In mir bi nam bil zajamčen, če bi hoteli postati sužnji. Trdno sem uverjen, da za to ceno ne bomo kupili miru.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation).
Frank Sakser, President; J. Lupsha, Sec. — Place of business of the
corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

48th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$6.—. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—;
za četrt leta \$1.50.—. Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—.
Za inozemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

Telephone: CHelsea 3-1242

V TREH TEDNIH

Grška kampanja je končana. V naslednjem podajamo pregled dogodkov, ki so se završili iz 6. aprila, ko so udarile nemške oklopne divizije preko grške meje. V treh tednih je bilo vse končano.

S padcem Aten, staroslavne grške prestolnice, se je zrušilo pred nemškim navalom štirinajst evropskih držav.

Sedem se jih je borilo in izgubilo: Poljska, Norveška, Holandska, Belgija, Francija, Jugoslavija in Grška.

Šest držav je bilo premaganih z diplomatskimi spletkami in so se podale skoro brez prelivanja krvi: Avstrija, Čehoslovaška, Danska, Luksemburška, Romunska in Bolgarka.

Madžarka je ohranila svojo neodvisnost in dovolila nemškim četam prehod preko madžarskega ozemlja.

Anglija, ki je napovedala vojno, je skušala po svoji moči pomagati. Njeno vojaštvo se je borilo na Norveškem, Holandskem, v Belgiji, Franciji in na Grškem.

Pravzaprav se je začela balkanska vojna že 28. oktobra, 1940, torej pred šestimi meseci, ko je Italija iz Albanije vdrla na Grško.

Italijani so si celo zadevo predstavljali precej lahko, toda Grki so zadržali ves svet s svojim živim odporom in junastvom.

Italijani so bili prodrli 30 milj globoko v grško ozemlje, 18. novembra so se pa morali umakniti, in poslej so bili Grki v ofenzivi ter pognali sovražnika daleč v notranjost Albanije.

Mussolini je nadomestil stare poveljnike z novimi in celo sam odšel za nekaj dni na fronto, toda opravi ni ničesar.

Se 10. novembra je rekel: — Grški bomo zlomili hrbtnico, pa naj traja leto dni.

Grški je bila res naposled zlomljena hrbtnica, toda Italijani je niso zlomili.

Grkom so pomagali Angleži, večinoma z letali.

1. marca so nemške čete brez prelivanja krvi zasedle Bolgarsko ter začele prodirati proti turški in grški meji.

V ospredje političnih interesov je stopila Jugoslavija.

25. marca sta jugoslovanski vnunji minister in ministrski predsednik podpisala z Nemčijo pogodbo, par dni po tistem so pa nekateri generali vlado strnoglavlili ter postavili na čelo kraljevine šele sedemnajstletnega kralja Petra.

Po tistem so se začeli dogodki izredno naglo razvijati. 6. aprila je izbruhnila vojna z Jugoslavijo. Nemški bombniki so spremenili Beograd v kup razvalin. Istočasno je vdrla nemško vojaštvo v Tracijo preko grške meje. Vsled nepričakovane udarca na jugovzhodno krilo jugoslovanske armade je bila Jugoslavija razcepljena v dva dela ter v dvanajstih dneh zavzeta.

Po dolini reke Vardar so Nemci prodrli do Souna, ki je padel dne 10. aprila. Istočasno so začeli Italijani polagoma prodirati v Albanijo in 14. aprila zopet osvojili Korico.

Grki in Angleži so razvili obrambno črto preko severne Grške, segajoče od Čimareva v Albaniji do Bitolja v Jugoslaviji in vzhodno do Egejskega morja. Glavna angleško-grška sila je bila zbrana pri Olimpju.

Nemci so napadli obrambno črto na najtežjem kraju in jo prebili pri Bitolju. Angleži so poslali v tisto smer ojačenja, toda bilo je prepozno, kajti nemški oklopni oddelki so medtem že zasedli gorske ceste in prelaze, ki so veljali za nezavzetne.

Ko je Angležem pretlo obkroženje, so opustili svoje postojanke na Olimpju ter so se 19. aprila počasi umaknili proti jugu. Ozke ceste so bile kmalu prenapolnjene, in prelivačica se ljudska množica na njih je nudila nemškim bombnikom gotov cilj.

Še istega dne so vdrlili Nemci v Tesalsko ravnino in zavzeli Lariso. Medtem so se Angleži zabarikadirali v Termopitski soteski ter jo držali do 24. aprila. Tistega dne je bil pa zdrobljen njihov odpor.

Angleži so se nato umaknili iz Aten ter sklenili braniti slovito Korintsko ožino, ki veže severni del Grške z južnim grškim polotokom Peloponezem.

Nemci so jih tudi odtam pregnali ter s tem zapečatili usodo Grške.

V nekaj dneh se bo vedelo, v katero smer bo zdaj krenila nemška armada na Balkanu.

Na Balkanskem polotoku ima premagati še Turčijo. Zdi se, da je usoda Grške Turkom dovolj svaričen vzgled, da se ne bodo kaj prida upirali nemškemu navalu.

Kdo se bo vozil z njim?

V Meriden, Conn., je 97letni Herman E. Hubbard obnovil dražverski lajsens za leto 1941-42.

Pravi, da ga bo obnovil še

trikrat, ko bo pa sto let star, ko opustil vožnjo z avtomobilom. Mož je še precej krepak, dobro vidi in ni imel z avtomobilom nobene nezgode.

Newyorški odmevi

FRANK KERŽE

Zadnji teden je bil nad vse zanimiv. Čitali ste moj članek o odboju Hrvatov, to se pravi: "hrvatskih vodja," ki so izdali proglas, skandal vsega slovanstva. V tisti številki je bil priobčen tudi drugi proglas sedmih slovenskih podpornih organizacij in sicer: Ameriška Bratstva Zveza, ki ima svoj sedež v Ely, Minn., nadalje Slovaška s sedežem v Milwaukee, Wis., Kranjsko Slovenska Katoliška Jednota v Joliet, Ill., Slovenska Narodna Podporna Jednota v Chicago, Ill., Slov. Svobodomiselna Podpora. Zveza v Chicago, Ill. Sedem velikih slovenskih organizacij, katerih članstvo presega stoletdeset tisoč. In kakšen proglas. Iz vsakega stavka žihči ljubezen do rodne zemlje, ljubezen in navdušenje do domovine. V kateri živimo.

Ta zgodovinski proglas je triumf naše zrelosti in narodne solidarnosti. Sedemindeset let je delam v naši javnosti, a še nikdar nisem dočkal trenutka, da bi naš narod nastopil tako edinstveno kakor je s tem proglasom. Od vselej, kar pomnim, smo bili ločeni in zastoj je bil vsaka beseda o kakem zblizanju. A prišla je velika kriza, pozabljeno je vse. Z enim samim ciljem: pomoč domovini. Stari in novi, smo v skupni falangi, močni, da nikdar tako. Čast vam, možje za tako delo!

Mislil in pričakoval sem, da bo vsak slovenski list v Ameriki prinesel to narodno edinstvo čez vse kolone, kar jih premore ena stran. Zakaj nekaj tak velikega ni bilo še med nami odkar je počelo naše kulturno življenje. Pričakoval sem, a do sedaj sem se precej motil. Kolikor listov sem pregledal, so sicer prinesle neke neke, recimo proglas sam, pogrešam pa uredniških člankov, ki bi morali biti pisani na prvi strani, da jih vidi vse, kar narodno čuti. Tudi proglasa samega nisem videl v vseh listih.

Pričakujem, kar je zanimivega, da se takoj popravi. Imamo še toliko življenja v sebi, da smo pripravljeni obračunavati z vsakim posebej, kdor bi si upal kršiti to narodno edinstvo.

Dolžnost naša je zdaj, da se uvrstimo za našo enotno fronto in jo podpremo z vsemi silami. Pred vsem mora takoj nehati vsako zapeljivanje našega naroda v razne posili skupine, ki so začele rasti kakor gobe po dežju. Povsod se najde ljudi, ki so kakor otroci: ne morejo čakati, da se stori v velikih časih veliki koraki. Tukaj en odborček, tam drugi, tukaj en sestanček, tam drugi. Rad jim priznam dobro voljo, dokler ni prišel proglas skupnega odbora. S trenutkom objave proglasa pa mora prenehati vse. Kdorkoli vabi ljudi na kak sestanek, shod ali kaj podobnega izven okvira skupnega narodnega dela, je čisto navaden šarlatan in izdajalec velike, skupne stvari.

Zato rojaki, ne hodite nikamor in ne poslušajte nikogar, razven tistih, ki predstavljajo poldrugisto tisoč našega naroda v ti domovini. So možje, ki jih poznamo vsi, možje ki jim lahko zaupamo, da najde vsak dar pravo mesto.

Upam, da se bo kmalu konstruiral centralni odbor, ki naj takoj začne s svojim delom. Prvi in najvažnejši korak bi bil ta, da se svetuje vsem naselbinam, naj združijo vsa krajevna društva v skupno centralo. Zakaj važno ni samo to, kar damo. Navsezadnje ne bo dosti, ker smo majhni. Veliko večjo važnost polagam na to, da bodo znala združena društva v vsaki naselbini zainteresirati lokalno javnost na ta ali oni način. Mi smo danes na svetovni pozornosti, kjer lahko storimo veliko za naš narod.

Dobra sreča bomo dobili povsod, če vemo, kako priti do njih. Naša prva in največja naloga bi torej bila, da se v vsaki večji naselbini dela za kak jugoslovanski dan, na katerem naj se pritegne vse naše prijatelje vseh narodnosti. Treba je misliti na prireditve, ki naj se vrše nepretrgano v ti ali oni obliki. Potreba je velika, železa so vroča, kujno jih. dokler je čas!

Mi v New Yorku smo že organizirani, ker imamo slovensko združeno društvo. Par društev je sicer še zunaj, ampak zdaj pridejo gotovo zraven. Zakaj, kogar ni, tisti ni in ne more biti več naš. Se več. Tisti je proti svoji stari in novi domovini. Ameriko imamo za sabo, veliko, močno Ameriko, kar je vredno vseh žrtv, kar jih je padlo pod Hitlerjevim mečem.

Slovenci smo v polni meri storili svoje dolžnost. Imeli smo zadnjo soboto sejo društva, ki se zbira na leto po dvakrat pod okriljem Jadranske straže. Prišli so Slovenci, Hrvatje in Srbi. Jaz sem jim povedal, kako smo se organizirali in jih pozval, naj Hrvatje organizirajo svoje, Srbi svoje. Ko bodo imeli organizacije, naj stopijo v zvezo z Jugoslovanskim odborom slovenskih organizacij pa začenjamo lahko s skupno akcijo. Kaj in kako bo z organizacijo Hrvatov, tega ne vem. Če bodo sledili tisti organizaciji, o kateri sem pisal pretečni teden, potem nočemo in ne moremo imeti nobene skupine. Zakaj z izlajalci se ne družimo. Ako bodo sledili famoznemu predsedniku Hrvatske Bratske Zajednice Butkoviću, in newyorškemu Janezu Kresiču, potem vemo, da jih ne bo z nami. Čital pa sem o nekem drugem proglasu, katerega še nisem videl in kateri je bolj pošten in slovenski, kakor Butković-Kresičev.

Da se bodo Srbi organizirali, o tem ne dvomim. Ni jih sicer dosti, a vsaka reprezentacija je boljša, kakor nič.

Razumeti pa je treba, da ta organizacija se ne sme dotikati nobenih političnih vprašanj. Če se zgodi to, pojdimo na dvoje, kakor smo šli za časa prve svetovne vojne. Jaz in ti in vsi drugi smo pripravljeni v teh tužnih trenutkih samo pomagati vsem, ki so pomoči potrebni. Drugega ni.

Jugoslavije ni več. Njena oficijelna reprezentacija ne šteje. Slovenci ne moremo in ne priznamo nikogar drugega, kakor odbor skupnih slovenskih organizacij. Z njim bomo delali in z vsemi tistimi, ki bodo stali za tem odborom.

In še nekaj. Kar bo javnih nastopov, naj reprezentirajo nas, Slovence in Jugoslovane sploh ljudje, ki so rasti in živeli z nami zadnjih trideset ali več let. Mi ne rabimo nobenih novopetencev "voditeljev" od nikogar. Tudi razni profesionalni "vodje" naroda naj lepo amoke in naj se uvrste med tiste, ki delamo v skupnosti. Veste, slava je nekaj čudnega. Pridejo trenutki, kakor so danes, pa se prikažejo repaticke, katerih se običajno nikdar in nikjer ne vidi. Naše organizacije imajo dovolj zmognih in delavnih mož, ki so živeli z nami in prenašali dobro in slabo vrsto desetletij.

Vse delo združenih slovenskih organizacij bo v zvezi z ameriškim Rdečim križem, kar je edino prav. To je organizacija, ki ji zaupamo vsi. Nikogar drugega ne smemo in ne moremo priznati, če hočemo, da bodo naše žrtve prišle do tistih, ki jim je to namenjeno. Sent sicer zato, da se pomaga vsem Jugoslovanom, to pa samo pod pogojem, da najdemo med Hrvati in Srbi enak od-

Ako se nimate Blaznikov Pratikey za leto 1941, jo lahko dobite pri zastopniku "Glas Naroda" v Vaši naselbini, ali pa naravnost od Knjižarne Slovene Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York. — Stane 25 centov.

mev. Če ga ne bo, bomo mi podpirali svoje, to je Slovenec, drugi naj pa svoje, kakor vedo in znajo. Časi so namreč taki, da moramo biti danes večji Slovenci, kakor smo bili kdaj prej, ker se na vse zadnje vsak navelič vloga kučka, ki ponižno čaka pod mizo, kdaj bo padla kaka groma. Mi smo bili vsa leta zvesti ideji Jugoslovanstva in lahko trdimo, da je devet desetina vseh naših ljudi v tem taboru. Pregledujemo leta in leta vse naše liste in nikdar nisem videl nobenega večjega izpada na Jugoslavijo in Jugoslovanstvo, kakor se je to godilo leta in leta po veliki večini vseh hrvaških listov.

Ne maram iti predaleč v tem trenutku, prišel pa bo čas, ko bo treba pošteno obračunati z enim in drugim.

Rojaki, zdramite se, koder živite in podprite centralni odbor slovenskih združenih organizacij. Če imate kako podobno gibanje v kaki naselbini, ne kazite skupne velike stvari, ampak združite se takoj, da ne boste krčili narodnega edinstva.

In kar je glavno: ne sledite nobeni posamezni osebi, pa tudi če se vam zli tako velika kakor Smarna gora in tudi če nosi take naslove, kakor jih je nosil ranek Francelj v nekdanji Avstriji. Zakaj med nami vstajajo vse sorte "voditelji" in "preroki" toda mi, Slovenci, ne potrebujemo nikogar. Vodili smo se do zdaj sami, pa se bomo tudi za naprej.

Vsi do zadnjega v akcijo, v zvezo z odborom združenih slovenskih organizacij, ki so za nas edina reprezentacija Slovanstva in Jugoslovanstva. Od centralnega odbora pa pričakujemo, da se kmalu konstituirajo in začne dajati kaka splošna navodila, da bomo vedeli, kje in kako začeti z našim delom.

Bratje, bodite ponosni, ka-

Peter Zgaga**"LIEBER RAUCH, GESCHWARTZTE TRUEMMER WIE EIN WINDISCH MARIBOR"**

Pričujoča kolona je bila že od nekdaj namenjena zabavi in razvedrilo naših rojakov. V sedanjih resnih časih pa pisec večkrat zgreši svoj prvotni smoter in razpravlja v nji o marsičem, kar ni namenjeno zabavi in razvedrilo, pač pa rojakom v resen razmislek.

Današnji nemški naslov pomeni v slovenščini:

"Raje dim in očrnele razvaline, kot pa slovenski (vindišarski) Maribor."

To je vrstica iz domorodne nemške pesmi, ki so jo z velikim navdušenjem ob vsaki priliki zakruli štajerski nemčurji, ko so se še gredli v krilu stare Avstrije.

Mesto Maribor je bilo eno najvažnejših slovenskih severovzhodnih postojank. Slovenski narodnjaki v Mariboru in okolici so bili odločni možje, ki so z vsemi silami branili slovenske kraje pred potujčevanjem. Njihovo moralno orožje je bila slovenska narodna zavest, njihovo materialno pa po vinarjih zbrani prostovoljni prispevki Ciril in Metodove družbe.

Težka in neenaka je bila njihova borba, kajti na njihovi strani je bilo le toplo utripajoče srce neznatne Slovenije, na strani njihovih nasprotnikov pa mogočna Avstrija z vsem svojim strupenim sovražstvom do vsega, kar je slovenskega.

Začasa Avstrije je bilo v Mariboru in drugih severovzhodnih krajih silno malo Nemcev. Zato je bilo pa toliko več nemčurjev, to je sinov slovenskih starišev, ki so izpljuni iz sebe slovenstvo, izdali svoj narod in svojo domovino ter se prelevili v nekak-

ker sem pono-en jaz, da naše kulturno delo ni bilo zastoj. Vedno razdvojeni, smo postali združeni v trenutku, ko je nastala kriza za naše brate v stari domovini in za nas tukaj. V tem svojem združenju smo lahko vzgled vsem tukaj in tam.

Rojaki, ne hodite na nobeno sejo in na noben shod, kateri ni pod okriljem Združenih slovenskih organizacij ali od krajevnih društvenih skupin, ki spadajo pod skupno okrilje.

šne Nemce, ki se jim je pa nemščina ob vsaki besedi su mljivo zatikala.

Le v skrajni sili ali potrebi ko mu je šlo za kožo, je tak nemčur izdaval iz sebe mlo slovensko prošnjo ali grdo kletev.

Gotovo je marsikateremu bralcu znan slučaj slovenskega odpadnika Dežmana, ki se je bil šel sredi prejšnjega stoletja iz slovenske vasi šolat v nemške šole.

Po letih se je vrnil in ni s svoji spregovoril nobene slovenske besede več. Mati je jokala, oče ga je postrani gledal, sestre in bratje so se mu izogibali.

Da bi bil slovenščino pozabil? Saj to vendar ni mogoče! In res je ni pozabil.

Ko je šel nekoč po senožeti, je stopil na navzgor obrnjene zobe pod senom skritih grablje. Razumljivo je, da ga je grabljišče z vso silo tresčilo po umazanem nemčurški m goben.

Gospod Deschmann (tako je bil namreč spaciil svoje ime) je bolečine zarjul in v lepi slovenščini vzkliznil: "Preklete grablje!"

Takih "Deschmannov" je bilo v naših omejenih krajih do razsula Avstrije na Koroskem in Štajerskem tisoče in tisoče.

Rojstvo Jugoslavije je bilo pa zanje smrt. Toda le navidezna smrt, kot se bomo ob koncu prepričali.

Jesercheggi, Ogorent z i, Snidarschitchevi in drugi slični nemški patriotje so se kar preko noči prelevili v Jezerške, Ogorelce, Snidarsčice in so postali navdušeni Jugoslovanci.

Jugoslovanska vlada je bila dobra in prijavna. Pravim Nemcem, pa tudi nemčurjem, ki so bili v večjih številah naseljeni po naših krajih, je pustila nemške šole, nemške liste in nemška društva.

V Jugoslaviji ni bil noben človek samo zaradi tega preganjan, ker je bil Nemec, ali ker ni hotel slovensko oziroma hrvaško govoriti.

Maribor je dobil slovensko lice. Nemčurji so odstranili s svojih trgovin nemške napise, ne iz ljubezni do Jugoslavije, pač pa iz koristolovstva, da bodo Slovenci raje kupovali pri njih.

Lahko se reče, da se mariborskim nemčurjem ni pod Avstrijo nikdar tako dobro godilo, kot se jim je pod jugoslovansko vlado.

Zgodovina je šla naprej svojo pot. Težki dogodki pretresajo Evropo. Država za državo pada pod satanskim kopitom nemškega podivjanca.

In padla je—Bogu bodi po toženo—tudi Jugoslavija.

Prejšnji teden se je Hitler vračal z balkanske fronte v Berlin. Medpotom se je ustavil v Mariboru.

Pa kaj govorim! Zdal ni več Maribora, zdaj je Marburg.

Vse mesto je bilo v nacijskih zastavah.

Hitlerja je pozdravila deputacija Jesercheggov, Ogorentcev, Snidarschitchev in druge slične nemčurške golazni.

Propalice, ki so nad dvajset let neovirano bogatele na stroške slovenskega naroda, ki so imele na slovenskih tleh vse ali pa še več prilik kakor Slovenci, te propalice so se zahvalile Hitlerju, da jih je rešil izpod "jugoslovanskega jarma".

V JUGOSLAVIJO ni več mogoče pošiljati denarja. Ta odredba pa bo samo začasno v veljavi. Še vedno pa je mogoče pošiljati denar v Italijo.

DARILNE POSILJATVE v ITALIJO

V LIRAH:

50 LIR	— \$ 2.35	500 LIR	— \$ 21.75
100 LIR	— \$ 4.70	1000 LIR	— \$ 43.50
200 LIR	— \$ 9.40	2000 LIR	— \$ 87.00
300 LIR	— \$ 14.10		

ZARADI SEDANJEGA POLOŽAJA V EVROPI, priporočamo, da se vse darilne posiljave pošlje potomo CABLE ORDER. Na ta način je denar najhitreje izplačan. — Za Cable Order je treba posebej plačati

\$1.—

Vred razmer v Evropi ni mogoče v Italijo nakazati denarja v DOLARJEH, temveč samo v LIRAH.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

:: : POTNIŠKI ODDDELK : ::

216 West 18th Street, New York

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopisov brez podpisa in oznake ne prištevamo. Dopis na četrtino letnika naj bo do vrnitve urada najkasneje v sredo stjuiral.

Dopis se nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatelje in se z njimi naši rojaki tako rekoč med seboj pogovarjajo.

"DVE NEVESTI"

Kadar je govor ali pisanje o nevestah, ženinih in porokah, človeka hote ali ne hote obide neko posebno razpoloženje. To prihaja najbrže radi tega, ker je ta položaj v življenju vsakega posameznika odločilnega pomena za vse poznejše življenje. Zato vsakemu posamezniku ob teh besedah misli uidejo na pomen teh besed v njegovem ali njenem lastnem slučaju.

Oni, ki se niso šli skozi to preizkušnjo, imajo želje in skomine, da bi čim prej prišli na oklice in pred oltar. Zlasti dekleta si v splošnem ničesar bolj ne želijo, kakor poročnega venca na glavo. Nasprotno pa se oni, ki imajo to izkušnjo že za seboj, dele v več vrst. Tako na primer pravijo škodoželjnejši: "Le osmodita se, bodeta že videla kaj se pravi jesti zakonske hrustke." Črnogledi, nezadovoljnejši na kratko zanamurajo: "Noreni!" Hladni realisti si mislijo: "Prav, le pridita v naš jarem, da nas bo več v društvu trpinov." Hladomušnejši pride na misel pesmika: "Kak lušno je blo, ko so rožice ble..." Pametni in trezni misleči zakonec pa se z veseljem spominja na prelepo dobo mladostnih sanj in pričakovanj, na dobo, ko fant, dekletita v svojih srečih božajočo sončno toploto in ko jima v dušah cveto najlepše vtisnice in to celo v času, ko je zunaj v naravi mrz in led. Zavedajo se, da je take lepote in sladkosti človek deležen samo enkrat, a je zato takrat tako lepa, da ostane v neizbrisnem spominu do konca dni. Take stvari se torej gode po svetu kadar se govori in piše o nevestah in njihovih priključkih.

Tukaj pa imamo kar dve nevesti naenkrat. Videli in slišali jih bomo prihodnjo nedeljo 4. maja, na prireditvi Slov. ženske Zveze, podružnica št. 84 v New Yorku, ki se vrši v cerk-

veni dvorani, 62 St. Marks Pl. Začetek ob 5. uri popoldne. Eni od teh nevest je ime Liza in drugi Minica. Toda ti nevesti nista prišli do oklicev in poročnega venca kar tako: ena, dve, tri, kakor se to godi tukaj v Ameriki, kjer je za poroko treba samo fanta in dekleta, a vse drugo pa jima je navrženo in pride kar samo od sebe.

Liza in Minica sta namreč bili v starem kraju, kjer ta reč ni tako enostavna. Poleg tega se je ta stvar vršila v nekdanjih starih časih. "K" je vse prav lušno blu," kakor poje naša narodna pesem. Bilo je v tistih časih, ko so v mnogih slučajih za neveste berantali in gl hali kakor za vole na sejnu, ko sta se ženin in nevesta v dosti slučajih prvič videla šele ob snubitvi in sta šla pred oltar kot popolna duševna tuja.

Seveda, kaj takega po naziranjih sodanega časa "ni blu posebno lušno", toda take so bile tedaj razmere in navade. Kljub vsemu temu pa človeški rod ni izumrl in tudi razporok niso poznali. Iz tega bi se dalo sklepati, da ima narodna pesem vendarle prav in da je tedaj "res vse prav lušno blu," kakor bo lušno in fletno udeležnikom te prireditve, ko bodo gledali in poslušali tri-djansko veselo igrano — "Dve nevesti," katere glavna vsebina je približno take:

Potevka Neža Čenčmarina je po hribih in dolinah iskala bogatega ženina za Melharjevo Lizo, seveda po naročilu hladno računajoče matere Melharice, ki je kmetinja in bila zadolžena za zadnjega repa v blevu in ji je zato pretil beriški hoben. Bogat ženin je torej bil edina rešitev za Melharjevo. Neža Čenčmarina je res visoko v hribih iskala ženina, o katerem je pravila, da ima toliko, da sam ne ve koliko in da mri denar na mernike. Ta tako

strašno bogati ženin je bil Močeradnikov Miha, ki pa je bil v resnici še bolj zadolžen in "spufan" kakor so bili Melharjevi. Tudi njemu je pretil beriški hoben in njegova edina rešitev je bila bogata nevesta. Prišlo je do snubitve in do o-geldov, pri katerih se je bahalo in barantalo kot nikoli tega. Melharjevi so hoteli nasnukati in Močeradnika in Močeradnik in nj gov stric Andrejka pa sta hotela nasnukati Melharjeve. Navkriž pri celi mešetariji je pa bilo to, da so bili Melharjevi in Močeradnikovi zadolženi pri istem bogatemu Napaljonu, ki je bil vdovec s sinom Nace-tom. Tako je imel ta Napaljon v svoji pesti obe kmetiji in je zato z lahko nasnukal obe zadolženi mu družini. Kako in kaj jih je nasnukal, boste na najbolje videli in slišali, ako pridete prihodnjo nedeljo na igrano "Dve nevesti."

X.

SPOMLADNA PRIREDITVE
SLOV SOLE S. N. D.

Slovenska šola Slov. Nar. doma na St. Clair Ave. v Clevelandu, O., s sodelovanjem zastopnikov društva v Prosvetnem klubu SND, prireditelj na Materinski dan v nedeljo 11. maja 1941 krasen program z dvema igranji v počast materam. Pričetek programa bo ob 3. uri popoldne. Zvečer bo ples za mlade in starejše, pri katerem igra Vadenlov orkester.

Ob tej priliki vprizoriijo učenci mladinskega oddelka Slovenske šole ljubko pravljico igrano "Popelka" v kratkih 4 dejanjih. Spisala jo Marica Gregoričeva. Odrasli oddelke šole pa vprizori enodejnsko igrano "Materin god", spisal Josip Stritar.

Čisti preostanek te prireditve je namenjen za vzdrževanje obeh razredov Slov. šole. Zato apeliramo na zavedne rojake in rojakinje, da se udeležijo šolske prireditve. Vstopnina je samo 25 centov popoldne ali zvečer. Vstopnice se dobijo v predprodaji pri tajnikih društva, ki so delničarji Slov. doma; v slaščičarni Mrs. Makovec, v uradu Slov. doma in pri podpisanih.

(Kot še nikoli, je sedaj potrebno, da izkažemo zanimanje za Slovensko šolo. Zato ste vsi prijazno vabljeni na predstavno in k plesu zvečer.

Za Slovensko šolo S. N. D.

Erazem Gorshe, tajnik.

ZELIM
NAMESTNIKA
DA ZASLUŽI OD \$30.
DO \$50. NA TEDEN

HOČEM DOBITI MOŽA, KI BO DELAL Z MENOJ PRI NAJHITREJŠI PRODAJI, PO NAJVIŠJEM PRODAJALNEM NAČINU DANAŠNJEGA DNE.

MOŽ, KI GA ISČEM, MORA BITI ODOLOČEN, PODJETEN IN VOLJAN SLEDITI NAVODILOM, PRODAJALNA SPOSOBNOST Sicer POMAHA, TODA NI NEOBHODNO POTREBNA, KAJTI ONI, KI BO SPREJET, BO EN TEDEN V NAŠI TRGOVSKI ŠOLI, KI JE BREZPLAČNA, POD POSERNIM AMERIŠKIM UČITELJEM. PO VEŽBANJU BOSTE PREJELI POTREBNA NAVODILA, DA GRESTE NA KRAJ, KJER JE BILO DOGOVORJENO.

POŠLJITE PISMENO PONUDRO, NAVEDITE STAROST, ALI STE POROČENI, ALI NE IN DOSEDANJE ISKUŠNJE NA "ZELIM NAMESTNIKA", c. of Glas Naroda, 216 W. 18th STREET, NEW YORK

ŽIVLJENJE

Življenje je res nekaj posebnega: nekaj varljivega in nekaj nerazumljivega. Bolj ko segaš v njegove globine, bolj plitvo se ti predstavlja in bolj malo vredno in brezpomembno.

V dvajsetem stoletju, ko je človek obrnil hrbet primitivnemu ali naravnemu življenju in ko se je varljivo oprijel vseh mogočih modernih iznajdb, da si z njimi življenje osladi in olajša, takrat je vrzel proč svojo prostost in dušo.

Moderno življenje, posebno v velenjstvu, bi prav lahko primerjali žepni uri. Naviti ga moramo vsak dan proti, in prav v določenem času ako hočemo, da vse pravilno in po redu deluje.

Kakor mehanizem ure, ki ga napeto pero preži v mrtvem vinastem obotu, ki ga nosimo redno v enem in istem žepu, in ki nam, na dober in inen primer, kaže tako važen čas, da nam dostikrat odločuje potk srečnega ali pa usodepolnega življenja.

Ravno tako mi. Vsak dan, prav vsak dan, drvim po eni in isti poti. Navajen sem je že tako, da bi jo v tem ne zgrešil. Tiste obraze, ki sem jih videl lani, ali že prej, jih vidim letos. Lahko je, da katerega manjka, ker je prišel njegov čas, na njegovo mesto je pa stopil drugi, katerega obraza sem se zopet privadil; ostanemo pa tuje, da si v najlepšem spomladanskem dnevu ne večimo dobro jutro.

Ko po tej poti, ki je za me pusta in dolgočasna, ker je že stara in nič več zanimiva, prihiti na določeno mesto, sem zopet tam, kjer sem bil včeraj in kjer sem vsak dan. Tam, kjer je že vse tako vsakdanje, da ni nič več, kar bi človeku povzdignilo ambicijo; tam, kamor pridem samo zato, da dohim tisto, za kar se peha sleherni pod soncem, tisto kar je že brezštevilokrat proketo — delar.

Ko me tarejo take misli, se skoraj z gnušom obračam od življenja, ker ne vidim v njem drugega, kakor samo prevaro in laž.

Kako je prijetno človeku, ko v takem trenutku potka prijatelj na vrata in me skoraj za lase potegne iz zatohlih in dolgočasnih sob, ven v prosto naravo, kjer se ustvarja novo življenje in pozabljajo stare brezpotrebne skrbi.

Zato sem iz sreče hvaležen Mr. I. Hudetu, uredniku "Glasa Naroda" da sem si lahko v njegovi družbi preteklo soboto ogledal cvetoči Long Island.

Ko sva prestopila na Jamajko v drugi vlak, se nama je odprla vsa krasota očarljive pomladi. Vsaka hiša je zavita v cvetoča sadna drevesa, na katerih se je še pred par meseci lesketalo srebrno ivje.

Ko sva izstopila na Westbury postaji, je Mr. Hude kupil v rastlinskem vzgajališču dve krasni vrtnici, po starokranjskem vzoru, v obliki drevesa po pet čevljev visoke, katere je podaril svoji hčerki Marti, omoženki Adams, ki je vsem newyorški Slovincem dobro poznana po svojem kulturnem udeleževanju izza svojih deklinskih let.

Po prihodu v njen krasni dom naju je na presenečenje pozdravil mlajši Adams, in sicer, da nama je pritekla naproti 15 mesečni vnuk Mr. Hudeta, katerega sem prej videl komaj meces dni starega.

Da se Mr. Hude in njegov vnuk Alvin dobro razumeta, sem takoj videl, ker sta si šla

kar na svojo pest ogledat okoli, iz katere sta na povratku prinesla precej dvomljivo mdedico.

Po dobri postrežbi gostoljubne Marte in pa po krasnem pomladanskem dnevu, sva se zopet vrnila v New York, kjer se ho zopet začela tista stara pot, kjer bom zopet videl tiste znane obraze, s katerimi sem vedno tuje.

Upam pa vse eno, da dobim zopet nekaj izpremembe, ako mi bo zdravje dopuščalo, prihodnjo nedeljo na prireditvi Slov. ženske Zveze št. 84, v dvorani slovenske cerke na 62 St. Marks Place, ker upam, da bom videl svoje stare znance in znanke, posebno pa Mrs. Helen Giovanelli, da ji častim k tako blagoslovljeni časti.

Zdi se mi, da bi bilo brez potrebe, da bi kaj več omenil o tej prireditvi, ker se je že brooklynski reporter z vsa svojo energijo in znanstvom zavzel za to stvar, za kar nam "vsa čast." In upam, ko bo po prireditvi čast delil, da jo bo posteno razdelil, za kar nam tudi vsa čast.

V.

TRAVA, KI ODGANJA
KAČE.

Neko travo, z značilnimi svojstvi, ki sodeluje s človekom v najbolj zadovoljivi obliki, je odkril dr. Edvard Morgan iz Caraca, Venezuela. Ta čudovita trava odganja komarje, živinske klope, kače ter istočasno nudi bujne pašo, na kateri živina dobro uspeva in se redi.

Ta trava izvršuje svoj blagodejen čin po neki ožjati tvorini, katero izločuje iz svojega stehla in to najbolj močno, kadar cvete. Poleg tega širi neki poseben nčocan, toda prijeten duh ki je posebno močan zjutraj, predno izgine rosa. Proizvaja toliko tega olja, da si človek, ako naredi kratek izprehod po tej travi temeljito namaže čevlje.

Dr. Morgan, angleški zdravnik je o tem prvič poročal pred kakimi osmimi meseci, ko se je celo nasprotovalo odločitvi, da bi se židovske begunce naselilo v Gvineji, češ, da se severni ljudje ne morejo prilagoditi tropičnim razmeram. Vsled tega njegovega razkritja se lahko odpre na tisoče kvadratnih milj po Srednje ameriških republikah in po severnih delih Južne Amerike, evropskim naseljenost.

Prokletstvo teh pokrajin je malarija. Ta nadloga je vzrok, da je na primer v Venezueli samo štiri milijone prebivalcev, kjer je dovolj rodovitne zemlje, da bi se lahko preživljalo deestkrat tolikšnje število.

Malarijo prinašajoči komarji se roje v ogromnem številu v času deževne dobe, od aprila do novembra. To je doba, v kateri je ta trava zelena in najbolj sposobna odvrčati mrčesa in drugo škodljivo zalego. Niti enega komarja ni najti nad pokrajino, zasejano s to travo. Tako močno svojstvo ima ta trava v uničevanju mrčesa, da se govedo, polno kri sesajojih klopotov, reši teh v teku par dni, ko se ga izpusti na pašnik te trave. Celo strahoviti Bushmaster, najbolj strupena kača tropičnih pokrajin, se ne bo približal v bližino njenega vonja.

Ernie Pyle, znani ameriški pisatelj je bolj podrobno poročal o tej kači, ko je pred leti potoval po deželi banane v

SLOVENSKE PRIREDITVE

VABILO

Podružnica S. Ž. Z.

ST. 84 v NEW YORKU

VLJUDNO VABI K SVOJI

ZABAVI

Z IGRO, PETJEM IN PLESOM

ki se vrši

v nedeljo, 4. MAJA

ZAČETEK OB 5 URI POPOLDNE

V CERKVENI DVORANI

62 ST. MARKS PL., NEW YORK

VSPORED

1. OTVORITVENI POZDRAV
2. PEVSKE TOČKE
3. VESELA IGRA V 3 DEJANJAH:

DVE NEVESTI

Osobe:

Kmet Melhar g. Frank Pirnat
Melharica ga. Josephine Svet
Liza, hči ga. Albina Potočnik
Minica, hči gđc. Mihaela Zore
Močeradnikov Miha g. Joseph Zagar
Stric Andrejka g. Frank Stariha
Napaljon, bogat kmet g. John Holešek
Nace, njegov sin g. Frank Voje
Potovka Neža ga. Minka Valetič
Mlinarjev hlapec g. Stanley Voje
Roznikov Tone g. Milan Gerlane

Godi se na Gorenjskem v starih dobrih časih in sicer prvo dejanje v Melharjevi hiši, drugo dejanje v Napaljonovi hiši in tretje dejanje v Močeradnikovi hiši.

Režiser igre ga. Tessie Kovach.

PO IGRI PROSTA ZABAVA IN PLES

Vstopnina 35 centov

Za obilen obisk se priporoča —

Članstvo Podružnice št. 84.

FLOUNDERS ARE RUNNING!

Imam krasne prostore za piknike in ribolov. Na razpolago pivo, vino in žgane pijače in dobra domača kuhinja. — LINDEN INN, Louis Pirnat, Merrick Rd., Lindenhurst, L. I., N. Y.

srednje-ameriških republikah. Je do sedem čevljev dolga, ter napade brez provokacije vsako živo bitje, ki pride v njeno bližino. Zoper njen strup ni nikake pomoči. Vsled njenega ugriza vsako živo bitje otrpne in pogine trenutno na mestu. Pripetilo se je, da so našli, ko so odstranjevali truplo ugriznjenega muhe, pod njim mrtvo kačo. Strup je tako naglo deloval, da je mla takoj omagala in s svojim padcem pokončala tudi svojo morilko.

Po poročilu vseameriškega znanstvenega urada, je ta trava eno izmed najbolj bogatih krmil za govedo, konje in mule. Je posebno pripravna za suhe kraje, zato si obetajo mnogo od nje posebno v Venezueli, Columbij, Ekvadorju, v vseh treh Gvinejah in pokrajinah Srednje Amerike in mogoče tako daleč proti severu, kot je Inca.

TRUPLO POKOJNEGA
JOŽETA KASTELICA
NAJDEMO.

Iz Puente del Inca poročajo, da so v višini 5400 metrov našli truplo našega izsejeniškega duhovnika Jožeta Kastelica, ki se je pred letom ponorečil, ko je z Linkovo ekspedicijo skušal dočeti vrh Akonkague. Truplo pokojnega Jožeta je bilo že prenešeno z gore v Puente del Inca.

V. P.

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

AMERIŠKA BRATSKA ZVEZA

:: AMERICAN FRATERNAL UNION ::

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva milijona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Ameriški Bratski Zvezi, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti boleznim, nesrečam in smrti

Ako je društvo A.B.Z. v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni arad, Ely, Minnesota.

Obiščite Slovenske Prireditve!

VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANČNEMU, PAČ PA TUDI K DRUGIM ZABAVAM USPEHU. DRUŠTVA POTREBU JEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJIM ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JAVNOSTI.

MOŽ SIMONE

— ROMAN —

Francoski spisal: CHAMPOL. — Preložil: LEVSTIK.

171

Vt-al je, stopil k oknu, zabolnal po šipi, in ko se je vrnil, je dejal z naporom:

"Morda pa se vseeno nisem trpel toliko, kolikor bi bil lahko trpel. Ko sem jo sklenil vzeti za ženo in se odreči vsejini celega svojega življenja, sem si dejal: Kaj je naposled življenje ubogega vraga, kakršen sem jaz? To ne šteje toliko, kakor pri drugih, in meni bo kmalu preteklo. Moje življenje je pravica imati, da napravim z njim, kar hočem, celo kupčijo. Sramotna ni, ako bo poštera, in to bo! Ves čas med najino poroko mašo sem mislil le to in ničesar drugega. Bil sem vdan. Ni mi treba povdarjati, da bi bil mnogo raje na glavo skočil v Seno, toda učinek bi ne bil isti za upnike mojega očeta in za uboge kmetiče, ki so bili po naši krivdi zašli v revščino. Žrtve je bila težka, a vendar sem imel tolažbo, ki se je nisem nadejal. Kadar me je preveč morilo kesanje, sem šel obiskat svoja stara roditelja. Nj. Julijeti, sem se imel zahvaliti, da sta se v miru in časti bližala koncu svojega življenja. Meni ni mogla dati sreče, njuna dvema pa je p ritešala toliko! Tisti dan, ko je bilo pred sodnijo oprano ime mojega očeta, sem se spomnil, da to dolgujem nji. Zdi se mi, da sem jo ljubil za vse to, kolikor je mogla biti ljubljena, in da sem jo otreščil kolikor jo je bilo mogoče otreščiti. Nemara sem bil do nje celo boljše in zvestejši, nego bi bil do kakšne druge, ravno zato, ker je bila brez zaščite in bi se mi bilo zdelo bolj strahopetno, prelomiti dano ji besedo. In naposled nič ne bi bilo, kdor ni tudi katoičan, in zakrament je zato na zemlji, da pomaga nositi to, kar bi bilo sicer pretežko. Star sem že in moj konec je blizu. V mojih letih ostaja človeku le še eno zadoščenje, namreč misel, da ima kjerkoli majhno zaslug. Jaz jo imam morebiti v tem, in ako mi da dobri Bog, ki baje ne ljubi ljudi moje vrste, v-ceno majhen prostor v svojem raja, videli boste, da bo zopet Julijeti, ki se ji bom imel zahvaliti za to, kakor za vse ostalo!"

Osmir je izkušal kenčati s šalo, toda oči so mu trdovratno mežikale in njegov trdi obraz je drhtel. Nenadoma se je obrnil in šel zbolnat na okno.

Pripovedoval je bit zgodovino celega svojega življenja, bednega in navadnega, življenja, katerega pomilovati ni prišlo živi duši na um. Življenja, čegar ponižujočim nadlogam se je pač nedvomno mnogokateri togal in jih zaničeval.

Simoni pa je nekaj pronicale v sree. Mahoma se ji je to malo stanovanje nekako zdela ravno in nečedno in Osmir naveden in skoro smejen. Razodevala se ji je bolelost, večja od njene in kprost silajša od njene kreposti, ki je dotlej niti ni slutila. Stopila je k Osmiru:

"Pokazali ste vdanost in pogum, kakršnega jaz nisem smela." je dejala z nekoliko bridko žalostjo. "To je torej, kar ste mi hoteli dokazati?"

"Ne, ah ne," je odgovoril on. "Pokazati sem vam hotel samo, da sreča v gotovih položajih ni mogoča v vsakem primeru pa je izvršljiva dolžnost, ki nudi že sama v sebi tolažbo, najboljše tolažbo, zakaj izven nje ne najde človek nikdar niti miru niti spoštovanja pred drugimi in pred samim seboj. In naposled, vidite, dete moje — ničesar ni pod soncem, na kar bi se človek navezal bolj, nego na svojo dolžnost, in najsibo se tako trda, vendar, vendar vidimo v nji nazadnje vsaj kolikor toliko sladkosti. To je videti neumno, toda kadar vidim, da me moja oboga stava potrebuje, da se mi zaupa in me ljubi po svoje, me gane to bolj od nevednosti na svetu, in ako preme ona prva izmed naju, se bom navzlic vsemu vendarle s težavo ločil od nje."

Obrisl si je lice s svojim starim ustrovin rokavom, obrnil se k Simoni in dejal s karajočim poluzaljenim glasom:

"Ali žena, kakršna ste vi, ne more razumeti tega, kar je razumljivo bedak moje vrste? Ali imate zares trše sree, nego jaz? Vasih zahtev in mojih seveda ni mogoče primerjati, to je resnica, toda hvala Bogu, ravnotako sta neprimerljivi vasa žrtve in moja. Vsa moja je popačen — ubože — zelo god, strašen, karkoli vam drago — toda ostaja mi sree, razum in duša. Postavimo, da ne morete gojiti ljubezni do njega, nagunjenje je še vedno mogoče, ko vidite v njem vsaj svojega najboljšega prijatelja. In naposled boste imeli otroke! Ali ko bi jih imel jaz, vsaj otroke da bi imel!"

Njegovo skrivno trpljenje se je razodevalo nemara prvičkrat v njegovem življenju. Zdal je Simona vedela, zakaj jo je stari Osmir ljubil kakšno šustvo in kakšna očelovska slutnja je menila edinega razloga nevarnosti, da ji je prišel edini na pomoč; s tem večjim zaupanjem, nego bi ga bila čutila do lastnega očeta, čim se je nadejala boljšega umevanja in resnejše opore, je dvigala k Osmiru svoje solzne oči.

"Torej ne veste," je dejala žalostno, "torej niste uganili? Nisem slabotna, niti strahopetna — toda to je strašno, biti njegova žena, ko ga ne morem niti spoštovati."

Osmir se je zmračil, a hipoma se je odločil, rekoč:

"V vasi zadevi so tajnosti, ki jih jaz ne poznam, tajnosti, ki jih ne vidite niti vi sami. Obena skupaj se nauja morda posreči, da jih razslediva. Dajte, dete moje, treba vam je izpovednika; naj vam bom jaz tisti izpovednik!"

"Kaj, hočete, da vam povem?" je vprašala.

"Vse od konca do kraja, kar se je zgodilo od vašega nesrečnega odhoda do vaše nesrečne vrnitve, dan za dnem, uro za uro; ne izpuščajte ničesar in povejte podrobno tudi in v prvi vrsti to, kar se vam bo dozdevalo najbolj neznatno."

Na račun gospoda d'Avron in nekaterih drugih, ki so bili v položaju, presoja ji jo, je dotlel tudi Simona: verovala v Osmirovo bistroumnost. Nikdar pa ni dobila pred oči dokazov tega docela posebnega uma, gibajočega se v neznanem ji ozračju. Zdal je prvič spoznavala pravega Osmira.

(Nadaljevanje prihodnj.)

Iz slovenskih nasebin

IGRA V NARODNEM DOMU V BROOKLYNU

Skoro vsi naši sobratje, kateri pošiljajo med nas svoje misli in doživljaje vsakdanjega življenja, zdi se mi, da malo ali nič ne poznajo grajanje. Izvzema F. K., ki je kritik, da mu ni para. Rad bi bil njegov učence in tu mu že z enim slediti. Sploh, ali ni sama retorika v tistem, ki enega in drugega hvale, da je talent, dragulj, bisser, zvezda itd? Ali ni dosti ironije v teh častnih izrazih?

Kot je že v navadi pri slovenskih prireditvah v New Yorku, se je koncert ter igra tamburašev pričela z dobro uro znanke. Po pozdravnem nagovoru rojaka Sveita, so naši malčki zaigrali prav lepo "Le pa naša domovina" ter valček "Nade". Vrlemu učitelju ter malim učencem je manjkalo ploskanja. Enako zadovoljstvo je sledilo tudi drugemu razredu tamburašev. Starejšim je ljudstvo tako živo aplavdiralo ter ni dalo mira, dokler niso še kaj dodali na svoj vzpored. Vsakdo jih je pohvalil ter vsak jim pripozna dar umetnosti.

Po koncertu je kmalu pričela prava veselica o "Nevesti z rdečim pižmom." Prav dobro so jo igrali mladi igralci in posebno še Mrs. Richter, kateri kokodakanje ni bilo ostalo še dolgo v spominu.

Druga veselica o "Enoro-

gu in ribi" je bila pa res prava "Amerikanada." S to besedo se izraža v Evropi eno izvanredno neumnost. Smeha ni manjkalo. Slednja kretnja igralcev je bila smešnejša od prve. Vprašal pa sem se, komu se smejejo? Igrali igralcem? In kdo bi se ne ob pogledu na ženske v takšnih hlačah ter moške v takšnih kikirijah? Te igralke so imele različne hlače od tistih, ki jih nosijo ženske v vsakdanjem življenju. Ker me je neumnost ideje nekako zanimala, mi ni bilo težko izvedeti, kdo je idealist tega originala. Jack Foster. Poznam ga iz prvih mesecev svojega življenja v svobodi. A nikoli bi si ne bil mislil, da je zmogel s takšno priti na dan. Očital sem mu, ga pokaral ter obljubil, da ga hočem kritizirati za to in drugo, kar bolj morem. Ker ni ni nasprotoval, sem si izmislil, da moj prvi opis v "Glasu Naroda" bi bil najpripravnejši za ta načrt.

Čitatelji, kateri se bodo spomnili pregovora: Kdor graja, kupuje ter drago plača. — Naj vedo, da grajam a ne kupujem še manj pa drago plačam.

Jack Foster-u pa tisoč voščil, da bi se za naprej nosil hlače: vsaj tako bo lahko kdaj rekel na svojem osebnem domu: Kdo nosi hlače v tej hiši?

S. A. K.

ZOPET DELO V GOZDU

Ker imam ravno priložnost, se zopet oglašam v listu "Glas Naroda."

Zima je minila in že sedaj imamo lepe dneve, mnogo je toplejše, kakor je bilo lansko leto ta čas.

Kakor vidim, letos se prične gozdarsko delo mnogo poprej, kakor lani, zato je rojaki, da se pripravite, letos je dela mnogo, in boljše plača.

Jaz imam kempno dodeljeno v državi New York za 80 mož. Les je lep in v ravni. Kempa je nova in vse novo, kar spada v kempno. zraven tudi dobra hišica, kar je poglavito v kempi.

Tukaj je še pet drugih kemp, ki potrebujejo mnogo gozdarjev. Te kempe so vse narejene za belene smrekovega gozda, 4 čevlje do ga drva.

Moja kempa je že odprta. Če katerega vseli priti k meni, lahko pride vsaki čas. Opozorjam tudi rojake, ki so bili lansko leto pri meni; upam, da se zopet vidimo.

Ker se vedno žalujemo po našem pokojnem Johnu Schwannu, vam imam omieniti, da smo jih zadnje soboto t. j. 19. aprila iz Little Falls spremili na pokopališče St. Mary v Herkimer, N. Y., kjer bo počival za večno in nam bo ostal v večnem spominu.

Vsem onim dragim prijateljem in znanec, ki so sprenili našega očeta k zadnjemu počitku, se iskreno zahvaljujem.

Tomaž Bertok, poročevalec.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

STAROKRAJSKE KOSE

NAROČITE SI KOSE SEDAJ, DOKLER JIH IMAMO ŠE V ZALOGI; ZARADI VOJNE JIH NE BO VEČ MOGOČE DOBITI VEČ LET

CENE SO:
Kose boljše vrste "STONICH" 24, 28, 30 in 32 palcev dolge po \$2.85
Po 6 komadov skupaj po \$2.70
Kose kovanke, bolj ozke, ne politirane \$1.75
Kosičica, javorov les, lepo delo \$2.25
Hlinka in ključ \$30
Brusi, veliki, Bargamo \$90
Srpji, veliki \$1

Pošljite pošto nakaznico z naročnino; mi plačamo poštnino.

Naslov samo: **STEPHEN STONICH** Chisholm, Minn.

VESTI IZ CLEVELAND, OHIO.

Dne 25. aprila je preminila po dolgi in mučni bolezni v mestni bolnišnici dobro poznana Mrs. Jennie Novak, roj. Mohorčič, stara 42 let. Zapuščala želučnega soproga Franka, dona iz Hrenovic, dva sinova in hčer, brata Johna Mohorčiča in več drugih sorodnikov. Rojena je bila v Hruševju pri Postojni, kjer zapuščala očeta in mater in veliko drugih sorodnikov. V Clevelandu je bivala 25 let.

Dne 21. aprila je umrl rojak Mike Sopar, v starosti 52 let in samec. Živel je med Slovenci v Clevelandu zadnjih 27 let.

Po dolgi bolezni je pred dnevi umrla Josephine Vokač, v starosti 35 let.

Pred dnevi je po kratki bolezni preminila Mrs. Josephine Slogar, roj. Strojani.

ROJAKI IZVOLJENI V WENONAH, ILL.

Dne 15. aprila so bile občinske volitve v Penonah, okraj Montgomery, in izvoljeni so bili sledeči Slovenci: Frank Obregar, rojen v Kansasu, za župana; Albin Obregar, rojen v Kansasu, za občinskega tajnika; Mary Turk, rojena v starem kraju na Dolenjskem, za blaginjičarko; Guido Prečnik rojen v Texasu, za poverjenika (trustee). Vsi so bili izvoljeni za štiri leta. Čestitke!

SMRT KOSI.

Naznanjam vam, da je po cnoletni bolezni umrl moj mož Anton Mohar, ki je bil skoro 50 let naročnik "Glasa Naroda." Bil je star 76 let in doma iz Retja, pri Loškem potoku.

Veliki petek je ležal na nrtvaškem odru, Veliko soboto pa smo ga pokopali. Zapustil je mene, 5 hčera in enega sina.

Naj počiva v miru! Mrs. Mary Mohar, Portville, N. Y.

POŽARNA NESREČA.

Rojaku Valentinu Verhovcu v Rayland, Ohio, je pred dnevi ogenj uničil hišo in vse ostalo imetje. Če je bilo poslopje zavarovano, ni znano.

Veterana so postavili na cesto

Iz pritične hiše na Wolcott Street v Brooklynu, N. Y., so postavili na cesto 97letnega Stephena Duttona, veterana državljanske vojne. Žalostno je bilo gledati starega moža, stoječega poleg skromnega pohištva. V njegovi družbi sta bila dva policijska psa in dve mački. Gospodar ga je postavil na cesto, ker mu ni že od meseca oktobra plačal najemnine.

Dutton pravi, da je bil on prvi, ki je prinesel predsedniku Lincolnu poročilo o bitki pri Getysburgu.

SLOVENSKO - AMERIKANSKI

Koledar 1941

ZA LETO

Pestra zbirka kratkih povesti, zanimivih člankov in poljudnih razprav iz zgodovine, zemlje- in narodo-pisja; kratkih zanimivosti iz vseh dob in delov sveta ... Informativna knjiga za vsakega rojaka, ki zasleduje svetovne dogodke.

Citajte zanimiv članek: "O LOVU IN LOVCIH," ki ga je spisal Fr. Troha.

Slovenic Publishing Company

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Cena 50c

Vsoto lahko pošljete v znakah po 2 oz. 3 cente, če prebivate v Združenih državah.

Posebna priloga:

Trije zemljevidi v barvah: EVROPA LETA 1914; EVROPA PRED SEDANJO VOJNO; EVROPA L. 1940

NAROČITE GA ŠE DANES

Slovensko-Amerikanski Koledar za l. 1941, Velika Blaznikova Pratika za l. 1941, in Priročni Atlas (38 barvanih zemljevidov) — vse skupaj \$1.

Tovarna za helij zastražena

Rudarski urad v Washingtonu je naznanil, da so bili odrejeni vsi varnostni ukrepi za zaščito tovarne za pridelovanje helija v Amarillo, Tex. Ravnatelj rudarskega urada R. R. Sayers je rekel, da so bili okoli tovarne na vseh strateških točkah zgrajeni stolpi za stražo in uradnikom tovarne je bilo naročeno, da v bližino tovarne ne puste nikogar, ki tam nima nobenega opravka.

Helij, ki je zelo redek plin, rabijo vojaški in mornariški zrakoplovi. Tovarna v Amarillo je edina tovarna te vrste na svetu in more na leto pridelati 24,000,000 čevljev helija.

Mehika se ne briga za nemške proteste

Navzlic odločnim protestom nemškega poslanika barona Heinricha von Collenberga je mehiška vlada vključila zaplenjene italijanske in nemške ladje v svoje brodovlje.

Gandhi zahteva svobodo govora in tiska

Monhandas K. Gandhi je rekel, da njegova Kongresna stranka je začasno opustila zahtevo po neodvisnosti Indije, želi so pa svobode govora in tiska.

Prejšnji teden je govoril pred angleško poslansko zbornico L. S. Amery, angleški tajnik za Indijo. V svojem govoru je priporočal združitev vseh indijskih političnih strank, češ, da bo Velika Britanija vpoštevala le želje enotne Indije, dočim željam posameznih političnih strank ne more posvečati potrebne pozornosti.

Štiri državne CCC kempe bodo zaprli

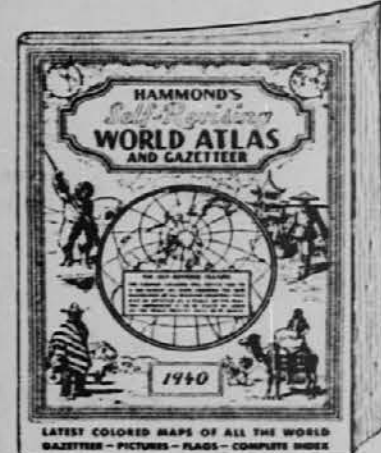
Uradniki Civilian Conservation Corps so naznanili, da bodo letošnje poletje zaprte CCC kempe v Plattsburgu, Cantonu, Attici in Cross River v Westchester okraju.

Mesarji so stavkali

Vsled stavke Londonških mesarjev so bili Londoncejani dva dni brez mesa. S posredovanjem vlade, oziroma delavskega ministra je bila stavka uravnana. Strajkarji so deloma prodrli s svojimi zahtevami.

IMATE ŽE TA PRIROČNI ATLAS?

V teh kritičnih časih je vsakemu čitatelju dnevnih vestí potreben ta priročni ATLAS, ki ga pošljemo našim naročnikom po najnižji ceni. — Naročite ga še danes!

Velikost 9 1/4 x 14 1/2 inčev

42 velikih strani;
32 barvanih zemljevidov tujih držav in 9 zemljevidov Zdr. držav in zastav vodilnih držav;
45 svetovnih slik popolnoma označenih;
Zanimivi svetovni dogodki.
Najnovejši zemljevid kaže cel svet in tudi:
RAZDELITEV POLJSKE MEJE
NEMČIJO IN RUSIJO
ITALIJANSKO OSVOJITEV ALBANIE
PRIKLJUČITEV ČEHOSLOVAKKE K NEMČIJI
NOVA FINSKO-RUSKA MEJA

Cena 35 centov

Pošljite svoto v znakah po 3 oz. po 2 centa.

Posebnost: HAMMONDOV ZEMLJEVID, KI SAM SEBE POPRAVIJA KUPON, ki ga dobite s atlasom in ko ga izpolnite in pošljete k izdajatelju zemljevida, vam daje pravico, da dobite dodatne zemljevide z novimi mejami vojskujočih se držav, kakor bodo premenjene po sedanjih vojnih.

Naročite Atlas pri: "GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.